

Kerrostalo kasvaa

Jukka Piitulainen

Kerrostalo kasvaa

Kiitän Piaa taitosta.
Kiitän oikoluvussa auttaneita.
Kiitän suuresti niitä ihmisiä,
joiden kanssa eläen nämä runot
syntyivät.
Kiitän teitä, jotka kosketatte minua.

Kiitos, että sain elää tämän päivän.

Kerrostalo
kasvaa

Jukka Piitulainen

© 2019 Jukka Piitulainen

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 9789523390416

Kannen kuvat: Jukka Piitulainen

Taitto: Pia Laulainen

Luku 1:

Alaoven koodi

Korianterin tuoksussa

Yhteinen syvältä puristava kipu ja itku
on nyt jo katkeransuloinen,
vaalimisen arvoinen,
korianterin tuoksuinen yhdyskäytävä
taidemaalarin väripaletille
kaikkien värien lentämisen tilaan,
lämpö, sellainen hehku,
halu olla lähellä, päästä sisään,
kyky päästää irti

Niin, että mitä siinä odotat!
Sun on aika nähdä muiden jo kauan näkemä:
sinulla on tähdet sisälläsi,
ota ne käsiisi ja katso,
asetä olkapäillesi ja otsallesi loistamaan.
Oikeassa hetkessä olemme
suloinen köynnös,
kuuma kaakao kylmään märkään eksyneelle

Hymyillään mahan pohjasta,
sekoillaan vaan, se tasapainottaa,
kutsu ja minä kannan sinua sen verran, että voit karata,
kehu minua niin jaksan hymyillä, vaikka viiltää.

Lisätään hiukan tuoretta korianteria,
leijutaan ilmassa, se on hyvä paikka,
sinulla ja minulla
on lupa olla hyvä olla.

Tunnustus tuuleen heittäytymiselle

pitkän sillan kaiteessa kaleidoskooppi
matkalippu tunteiden todellisuudelle,
sille ainoalle oikealle,
jänis loikkaa tiilimuurin yli
asfalttitien selässä
lohikäärme puhalttaa tulta tähtitaivaan syliin

pääskyselä sukkeltelevat,
sulkakynäni piirtää valokuovaa ilmatilaan,
kengän kärjet alkavat laulaa
kaihoisaa laulua Syrah-viinin valmistuksesta
aamukasteisilla
Argentiinan rinteillä

olen olemassa tunteen valokuovassa,
tammen syvyyksissä, keto-orvokin terälehden
hauraudessa,
öljyssä kuullotetun jeeran tuoksussa,
autiotaloon astumisen hetkessä

tuuli vie minut, pyöritä,
äläkä koskaan tuo takaisin!

Maali hiuksissasi

Tupakansyöttimesi samanvärinen
kuin elämänhuoneesi,
sormissasi violettia maalia

Hompsantuu puhu lisää,
elehdi, katson ja lumoudun
ranskalaiseksi rakastajaksi,
himokkaana lusikat huulillemme varastamaan,
Tiibetin vuorille kanssasi
omaan todellisuuteen pakenemaan, kutemaan,
sanon kyllä mille vaan,
elämä sellaisena kuin sen tunsin
tulee nyt loppumaan

Pian jo viereesi,
valmiina kanssasi, vuoksesi
läpi kaatosateen hehkun maalaamaan

Mun on saatava sut

Jäin pois junasta sun asemalla
nähdäkseni vilauksen sinusta,
halusin sun tuntevan
mun tulevan
sun lähelle,
karkaa mun iholle!

Veit roskia ja tulin suutelemaan
menit kauppaan ja mä lähdin mukaan
ostokset autoon kantamaan
mulla ei ole toivoakaan
olla susta kaukana

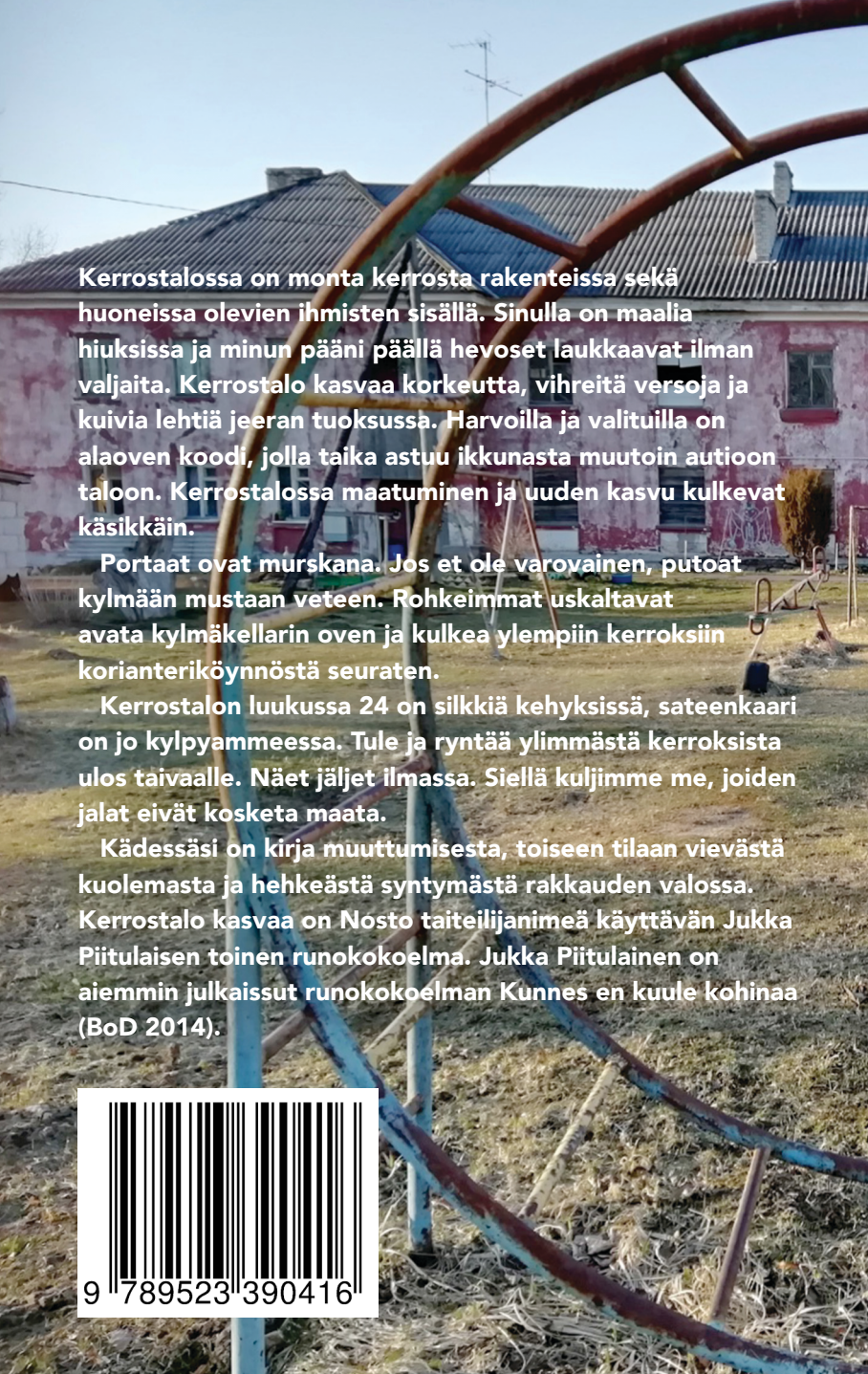
Mun on saatava sut,
suudeltava vasten häkkikomeroa,
mun on saatava sut
tunnettava hymysi nostava voima,
ilman vaatimuksia, avaimia,
haluan katsellaan kanssasi,
kuinka kerrostalo puretaan

Kustaanmiekan hehku

Muut odottavat kuunpimennystä
kerran vuosisadassa toistuvaa
kannattaisi katsoa meitä kallion kolossa,
onnea, jota kaikki ei koskaan saa

Kustaanmiekan kallioilla
levität kätesi hehkuvassa uimapuvussa
tätä hetkeä ei ikinä viedä mun muistoista

Uimme nousevilla aalloilla,
laivojen nostamalla laineilla,
sykimme keveinä hehkusta,
vähät välitämme kuusta

Kerrostalossa on monta kerrosta rakenteissa sekä huoneissa olevien ihmisten sisällä. Sinulla on maalia hiuksissa ja minun pääni päällä hevoset laukkaavat ilman valjaita. Kerrostalo kasvaa korkeutta, vihreitä versoja ja kuivia lehtiä jeeran tuoksussa. Harvoilla ja valituilla on alaoven koodi, jolla taika astuu ikkunasta muutoin autioon taloon. Kerrostalossa maatumisen ja uuden kasvu kulkevat käsikkäin.

Portaat ovat murskana. Jos et ole varovainen, putoat kylmään mustaan veteen. Rohkeimmat uskaltavat avata kylmäkellarin oven ja kulkea ylempiin kerroksiin korianteriköynnöstä seuraten.

Kerrostalon luukussa 24 on silkkiä kehyksissä, sateenkaari on jo kylpyammeessa. Tule ja ryntää ylimmästä kerroksista ulos taivaalle. Näet jäljet ilmassa. Siellä kuljimme me, joiden jalat eivät kosketa maata.

Kädessäsi on kirja muuttumisesta, toiseen tilaan vievästä kuolemasta ja hehkeästä syntymästä rakkauden valossa. Kerrostalo kasvaa on Nosto taiteilijanimeä käyttävän Jukka Piitulaisen toinen runokokoelma. Jukka Piitulainen on aiemmin julkaissut runokokoelman Kunnes en kuule kohinaa (BoD 2014).

9 789523 390416